

még apróbb. Ezért is viselt mindig kalapot. Ferenc bácsiék háza az Ivó patakán túl, a Mentéd pataka mellett volt, az innenső oldalon. A kapujukkal szemben, a patakon átívelő fahíd után volt Frici faháza, a mi egyik nagy bázisunk. Sok emlék fűződik hozzá, de ma Frici nem jött ki, mert mondtuk neki, hogy a mi mai programunk szoros lesz, és nem lesz időnk – sajnos – beszélgetni egy szalonna, egy kolbász, egy hagyma, egy muzsdéj és némi ital mellett. Regina nem volt otthon. Ilyen is ritkán fordul elő. Menye, Iza és fia, Árpád voltak otthon. Kedvesen fogadtak, hiszen régi ismerősök vagyunk. Árpád is különösen kedvel, mert én a sok durvasága ellenére is kedvelem, és nem gúnyolom ki, mint a többi sok városi Nagyfiú. Fricinek meg jó barátja kezdetől. Szóval, Regina az előző nap bement Zetelakára, az ottani búcsúra, és egyik lányánál maradt még egy napot. Telefonon beszélünk egymással, mindketten sajnáltuk, hogy nem találkoztunk. Kiáradó szeretettel fogadta anno családomat és a közelmúltban Mártit.

Hajtottunk haza. A vacsora már várt minket. Lajcsi is megjelent feleségével, Rózsikával. Előző nap este jöttek meg családi, tengeri nyaralásukból. Lajcsi a pünkösdi egyház még nem felszentelt lelkésze, de alapból ő viszi már a család idegenforgalmát, mert ilyen végzettsége is van. Lajcsival hamar megtaláltuk a közös hangot a hitről, a magyarságról és minden jó dologról.

Megint kértünk hideg reggelit, megint jó sokat kaptunk.

Aznap 170 km-t tettünk meg.

2017. szeptember 10., vasárnap. Igyekezünk ottani 8 órakor elindulni. Balavásár felé, Dicsőszentmártonon át végül kilyukadtunk Szászsebesnél az autópályára. Szép, napos idő volt egész nap. Nem álltunk már meg sehol. Az autópályának egyszer csak vége szakadt, István Dévánál tévedésből a régi nemzetközi útvonalat választotta. Én előbb elaludtam, ezért is nem voltam döntőképes az útválasztásban. Utólag kiderült, hogy a mi utunk rövidebb volt ugyan, de valószínűleg időben hosszabb, mint a Temesvárt is érintő újabb autópálya-szakaszon haladva. Aradnál rácsatlakoztunk a várost elkerülő útra, majd rátértünk a határig már biztos autópályára. A határnál nem volt sok várakozás. Utána, a Szegedet is elkerülő autópálya után, becsatlakoztunk az M5-ös autópályára, majd meg sem álltunk Istvánék házáig.

Végül már csak tizenöt perc, és megérkeztem otthonomhoz.

Aznap 650 km-t tettünk meg.

Összesen 2300 km volt a kirándulás. Szállás: naponta 70 RON (benne reggeli és vacsora).

Budapest, 2017. október 1.

A fényképeket a szerző és útitársa, Szabó István készítette.

Péntek Róbert

Íz-lel

Hízik a csend, bújócskáz,
tompá kövön hidegláz,
a hideg ráz,
a hideg ráz.

Kevély delej is vacog,
lehűtik a csillagok,
ezüst dalok,
ezüst dalok.

Bőregér az égen áll,
szúnyogokkal citerál,
sötét a bál,
sötét a bál.

Obszidián árny dadog,
lomha, köves fátyolok,
csiszolt homok,
csiszolt homok.

Hold uszálya andalog,
tenger szemem imbolyog,
szemem horog,
szemem horog.

Macska-szem ég keréken,
nyávog szikara szekéren,
a szem-érem,
a szem-érem.

A szentjánosbogarak,
keresztvizet hordanak,
csak áldanak,
csak áldanak.

Szív pitvarán fias tyúk,
szerelmesek a hattyúk,
megkopasztjuk,
megkopasztjuk.

Csalán csípő csicsereg,
ha semmit sem viselek,
rád figyelek,
rád figyelek.

Ízt cserélnek ajakak,
szívből nyögnek át szavak,
beporzanak,
beporzanak.

Elgyöngülve egymásért,
a szent, fényesbb világért,
szemed kísért,
szemed kísért.

Badacsoytomaj, 2018.07.03.